

rozhodovati sborový soud první stolice, ježto nešlo o nějaké opatření soudu ve věci přestupkové dle odst. 2 § 13 tr. ř., třeba že okresní soud dle § 3 odst. 1 zákona ze dne 18. srpna 1918 čís. 318 ř. z. byl povolán, by rozhodnul o povinnosti státu k náhradě škody. Také radní komora krajského soudu v Jičíně nebyla příslušnou rozhodovati o stížnosti státního zastupitelství, poněvadž přípravné vyhledávání bylo již skončeno a nešlo tedy o opatření soudu vyhledávacího za přípravného vyhledávání (§ 113 tr. ř.). Když tedy rozhodnouti nemohl o stížnosti státního zastupitelství ani sborový soud jako soud druhé stolice ve věcech přestupkových ani radní komora sborového soudu, náleželo rozhodnouti o ní podle § 15 tr. ř. vrchnímu zemskému soudu. Rozhodnutím krajského soudu v Jičíně byl tedy porušen zákon i slušelo proto podle §§ 33, 292 tr. ř. uznati jak výše uvedeno.

Čís. 199.

Všeobecný neurčitý nebo dokonce podmíněný slib pachatele, že škodu nahradí, nezaručuje mu beztrestnost dle § 187 tr. z.

(Rozh. ze dne 4. června 1920, Kr II 212/19.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmáteční stížnost obžalované Julie P. do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 21. května 1918, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem krádeže dle §§ 171, 176 II. b) tr. z.

Důvody:

Zmateční stížnost uplatňuje pouze důvod zmatečnosti čís. 9 b) § 281 tr. ř. Namítá, že se obžalovaná stala beztrestnou tím, že se s poškozenou Marií M. vyrovnala, zavázavši se, že jí nahradí veškeru škodu, až se provdá, po případě ještě dříve, pošle-li jí matka peníze. Poněvadž se toto narovnání stalo dříve, než se vrchnost dověděla o činu, jest prý splněna podmínka beztrestnosti dle §§ 187 a 188 tr. z. Stížnost jest zřejmě neodůvodněna. Správně uvedl první soud, že pouhý slib pachatelův, že škodu nahradí, a to slib úplně neurčitý, poněvadž obžalovaná slíbila, že nahradí škodu, »až se provdá« nebo »své matce napíše a tato jí zašle peníze«, nevyhovuje požadavku § 187 resp. 188 tr. z. Narovnání dle § 188 b) tr. z. předpokládá, že pachatel převezme závazek, že nahradí poškozenému do určité doby veškeru škodu z krádeže a že závazku svému do stojí. V daném případě slíbila obžalovaná jen všeobecně, že nahradí škodu a to způsobem zcela neurčitým, až se provdá a podmíněným — pošle-li jí matka peníze, a závazku svému ostatně ani nedostála, poněvadž ještě ve zmáteční stížnosti, 6 týdnů po vydání odsuzujícího výroku znovu slibuje, a zase jen všeobecně a neurčitě, že škodu nahradí.

Nejsou zde tedy předpoklady pro použití právního dobrodiní dle §§ 187 a 188 tr. z.